

גָּלְאוֹנָרָת לְעִירָן בְּפֶרֶשׁת הַשְׁבָּרָע
עֲבוּרִית בְּיֵדִים נְמָמָה לִיבּוּבָץ סְבָּה סְמִינִית

וילע ע"י מוסד תורה והשכלה למברגרים רלבנער
המודבות גשי מזוחי באפער ייטה

לך לך (תש"ט) ט " ר

לפרק זה בסתמו עיין בಗליון לך לך מס"ב.

א. אֵל חִידָא אֶבְרָם אַנְכִי מְגֻן יְהוָה שְׁכֹרֶךְ הַרְבָּה מֵאַד כָּרְךָ

ברגשיטם רבעת מ"ד ח' : "ר' לוי אמר מרתין (אמר שני דrostiy) ורבנן אמר כי חזא (רבותינו אמרו דרשת אחד) ר' לוי אמר לאפי שהיה אביג'נו או אבלם מתחד ואומר: "תאמר אותן אוכלוסין טהרתאי, טהרה בהם צדיק אחד וישראל טמאים אחד" מטל לאחד, זהה עוכר לרבי פרידסן טל מלך, ראה חבילה טל קוצאים גארד ונטלת זהאיצ' המלך ? ראה אפטו, החtile מטמן מפנויו, אמר לו המלך: "מעבוי מה אתה מטמן מפבי ? פועלים היתי צרייך טיקושו אותה ! עלסיו סקסטחה אותה, בא וטול סכרכ' ", כך אמר הקב"ה לאברהם: "אותן אוכלוסין טהרתין - קוצאים בטוחים היון (יסעינו ל"ג) והיון עמי מסרפות סיד קוצאים כסוחים".

ר' לוי אמר אחריו: לפ, שהיה אבינו אמרם מתחז וואמר: "חאמור, אוthen המלכים
החריגת טבניהם מכגדין אוכלו סין ובאים וועסיך עמי מלחה[ן]" אמר לו' הקב"ה:
אל תירא אנכי מגן לך, מה המגן הזה - אפילו כל החרבויות באוזת עליה, היא
עומדת כבוגדן, כך אתה[ן] אפילו כל אומות העולם מחכנסין עלייך, נלחם אני כנדון[ן]"

רבנן אמר כי חז"א: לפ"ז טהרה אביכור אברהם מתחפה ואומר: "ירדתי לכבשן האש
ובצאתה, ירדתי למלחת המלכים ובצלחת, תאמר סקבלתינו טכרי בעוה"ז ואין לו
כלום לע"לון". (עתהיד לבוא) א"ל הקב"ה: "אל תירא אכבי מגון לך". כל מה
סוערתי בעוה"ז חכם עשתי עמן, אבל סברך מתוקן לע"ל "סקברך הרבה מאד" וזה
טאמר הכתוב (חילה יב ל"ב) "מה רב שובך אשר צפנת ליראיך".

לטשיי דה אחר הדברים החל מ **"ב"ר** אחר הדברים - אחר טגעטה לו נס...".

1. מה הם הקשיים שבעסיזקנו טואות רצוי המדרסים ליטב?
2. מה ההבדל העקרוני בין סלשת המדרסים בהשכירים את פחדו של אברהם אבינו?
3. תמוכל להביא סמך מעשי אבות או מדבריהם לדברי ר' לוי במדרש הראאשו? הטענה?
4. "

רבותינו?

6. השווה את דבריו, **רט"י**, לסתות המדרשים הנ"ל.
 המשכיהם רט"י עם דעת אחד מהם או כולל אחד כולם או בחר לו לרן רביעית א' גסה גם להסביר ולנמק, מה ראה רט"י ללחמת בדרך סלהך בהן (לט"ת רט"י בבחירתו במגדלים עיין דבריו בראשית ג', ח' ל"ה ויטמעו; וכן טמות ו', ט') ק"ה מזכיר רוח, החלמן "ורבוחינו דרשוּהוּ לעניין טל מעלה"

עד סוף הפסוק. ועי' גם גליון כי מושא מט"ה טאליה בז.

ב קד ו שרים "

ד " ז מחרץ תש"ז "

ב. **נמקין** א ד"ה אל מירא אברם
מה שוננה הרמב"ן מכל שלטת המדרשים הנויל ומה המריצין לבוטות מלרכם?

ג. ספוגנו א דיה אל תירא אברם; דיה טרך, במא צויה ספוגנו מן המדרש הראשון בתמיסת סcro. טל אברם ומה הניעו לפרש כן? (זע). גם ראב' ע דיה במחזה החל מן "gam atun le...". עד וגסעתה על...).

א. ד. נומנגן ב ד"ה ואמור ה' אלוקים מה מתן לי

11. לשם מה עזר הרמב"ן כאן בירמיהו י"ח ט'-ט", ומה בפרק זו ממהר ע' הפסוקים הטע?

2. לשם מה נועד הרכיב"ו כאן בבראשית ל"ב ח'?

הה. נִמְבָּר ב' ד"ה מֵה תַּתִּן לֵי

1. מה קשלה לו וכיצד הוא מתרץ את הקטן?

xxx. החוכל לתרץ את הקשי בדרכ' אחרמת בהסתווותן מקומנו לבראשית כ"ג פסוק ל"ו; במדבר ל"ב אה.

הטלאות המסומנות א' קטות והמסומנות א"א קטות ביום בחר לפני לאגודה

יש לשלוח את התשובות לנחמה ליבוביץ ידועלים, קרייח מסה.